

WYROK

Warszawa, 10 września 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Anna Chudzik

Protokolant: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 28 lipca 2025 r. przez wykonawcę Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe MACPOL Sp. z o.o. z siedzibą w Rudzie Śląskiej, w postępowaniu prowadzonym przez Polską Grupę Górnictwa S.A. z siedzibą w Katowicach, Centralną Stację Ratownictwa Górnictwa S.A. z siedzibą w Katowicach, uczestnik po stronie Zamawiającego: Sevitel Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach,

orzeka:

1. Oddala odwołanie;
2. Kosztami postępowania obciąża Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe MACPOL Sp. z o.o. z siedzibą w Rudzie Śląskiej i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
 - 2.2. zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Uzasadnienie

Zamawiający – Polska Grupa Górnictwa S.A. z siedzibą w Katowicach, Centralna Stacja Ratownictwa Górnictwa S.A. z siedzibą w Katowicach – prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia pn. *Dostawa systemu radiowej łączności ratowniczej z możliwością stosowania w wyrobiskach zagrożonych wybuchem metanu i pyłu węglowego dla Oddziałów Polskiej Grupy Górnictwa S.A. i Centralnej Stacji Ratownictwa Górnictwa S.A.*. Wartość zamówienia jest większa niż progi unijne. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 20 lutego 2025 r. pod numerem 116130-2025.

Wykonawca Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe MACPOL Sp. z o.o. wniósł 28 lipca 2025 r. odwołanie wobec odrzucenia jego oferty oraz dokonania wyboru oferty wykonawcy Sevitel Sp. z o.o. Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie przepisów:

1. art. 223 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i pkt 3 ustawy Pzp, przez zaniechanie poprawienia w ofercie Odwołującego oczywistych omyłek (innej omyłki polegającej na niezgodności z dokumentami zamówienia, niepowodującej istotnych zmian w treści oferty) – w zakresie braku wskazania stawek VAT i wartości netto w Cenniku oraz utożsamienia wartości netto z brutto – mimo że cena brutto oferty była prawidłowa, jednoznacznie znana i niezmienna;
2. art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, przez bezpodstawne uznanie, że oferta zawiera „błąd w obliczeniu ceny”, podczas gdy działania arytmetyczne prowadzące do ceny brutto 10 745 200,00 zł są spójne i możliwe do odtworzenia; problem sprowadzał się do braku wprowadzenia stawki VAT i w konsekwencji wartości netto w Cenniku – co nie stanowi „błąd w obliczeniu ceny” w, lecz jest to omyłka usuwalna w trybie art. 223 ust. 2 Pzp;
3. art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, przez błędne przyjęcie, że wyjaśnienia Odwołującego „modyfikują treść oferty” i

prowadzą do niezgodności z SWZ, podczas gdy wyjaśnienia jedynie doprecyzowują elementy rachunkowe (stawka VAT 23% i wynikające z niej wartości netto) bez zmiany zaoferowanej ceny brutto i bez modyfikacji zakresu świadczenia, ilości lub cen jednostkowych;

4.art. 16 pkt 1-3 ustawy Pzp, przez odrzucenie najkorzystniejszą ofertę za uchybienie o charakterze formalno-rachunkowym, które podlegało poprawieniu, co prowadzi do wyboru oferty droższej o około 1,56 mln zł;

5.art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, przez wybór oferty najkorzystniejszej bez prawidłowego porównania ważnych ofert;

6.art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, przez zaniechanie odrzucenia oferty Sevitel Sp. z o.o. niezgodnej z dokumentami zamówienia i przepisami bezpieczeństwa.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego oraz czynności wyboru oferty Sevitel Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej,
- powtórzenia badania i oceny ofert, z uwzględnieniem oferty Odwołującego,
- poprawienia w ofercie Odwołującego – stosownie do art. 223 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 Pzp – braków w zakresie wskazania stawek VAT i wartości netto w Cenniku (Zał. 2a do SWZ), poprzez wpisanie właściwej stawki VAT 23% oraz wyliczenie wartości netto jako konsekwencji rachunkowych od niezmienionej ceny brutto 10.745200,00 zł;
- ewentualnie, gdyby Izba uznała, że czynność poprawienia powinna nastąpić z udziałem Odwołującego – wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień i wyrażenia zgody na poprawienie omyłki (art. 223 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy Pzp);
- odrzucenia oferty Sevitel Sp. z o.o. z powodu niezgodności z dokumentami zamówienia i przepisami technicznymi (zarzuty techniczne w pkt IV.5), a w konsekwencji wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Po pierwsze Izba stwierdziła, że Odwołujący spełnia przesłanki korzystania ze środków ochrony prawnej określone w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Okoliczność podniesiona przez Zamawiającego, że spełnianie ww. przesłanek nie zostało wystarczająco wykazane, gdyż Odwołujący ograniczył się w odwołaniu do wskazania, że jest dystrybutorem systemu łączności radiowej, nie świadczy o obiektywnym braku legitymacji do wniesienia odwołania. Wskazać należy, że istnienie tej legitymacji w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie budzi wątpliwości – oferta Odwołującego została bowiem odrzucona, a jako najkorzystniejszą ofertę Zamawiający wybrał ofertę Przystępującego. Samo niewystarczająco szczegółowe opisanie tych okoliczności w odwołaniu nie może prowadzić do odmówienia wykonawcy możliwości korzystania ze środków ochrony prawnej w sytuacji.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty dotyczące odrzucenia oferty Odwołującego

Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zgodnie z postanowieniami części XV SWZ (Opis sposobu obliczenia ceny):

1. Wykonawca podaje cenę oferty zgodnie z wymaganiami wynikającymi z Formularza Ofertowego.
2. Wykonawca składając ofertę wypełnia **Cennik** stanowiący **Załącznik nr 2a do SWZ**.
3. Cennik należy wypełnić wpisując: nazwę wykonawcy, ceny jednostkowe, ilości, stawkę podatku VAT w pozycjach zaznaczonych kolorem niebieskim.
4. Cena całkowita oferty musi wynikać z sumy wartości wszystkich wymaganych pozycji Cennika, powiększonej o podatek VAT. (...)
9. Cennik **nie podlega** uzupełnieniu.

W postępowaniu zostały złożone oferty z następującymi cenami:

Lp.	Nazwa Wykonawcy	Wartość oferty netto	Wartość oferty brutto
-----	-----------------	----------------------	-----------------------

1.	Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe MACPOL Sp. z o.o.	10 745 200,00 zł	10 745 200,00 zł
2.	SEVITEL Sp. z o.o.	10 004 000,00 zł	12 304 920,00 zł

Odwołujący złożył z ofertą wypełniony załącznik nr 2a do oferty, przy czym podał w poszczególnych pozycjach podał w nim ceny jednostkowe netto, wartość netto będącą iloczynem ceny jednostkowej netto i ilości oraz wartość brutto równą wartości netto. Odwołujący nie podał stawki podatku VAT:

Ilość	Cena jednostkowa netto	Wartość netto	VAT (%)	Wartość brutto
351	10 000 zł	3 510 000 zł		3 510 000 zł
24	24 000 zł	576 000 zł		576 000 zł
57	12 000 zł	684 000 zł		684 000 zł
12	10 000 zł	120 000 zł		120 000 zł
49	18 000 zł	882 000 zł		882 000 zł
46	700 zł	32 200 zł		32 200 zł
54,9	90 000 zł	4 941 000 zł		4 941 000 zł
Razem		10 745 200 zł		10 745 200 zł

Zamawiający 7 maja 2025 r. skierował do Odwołującego następujące wezwanie:

Na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. 2024 poz. 1320) Zamawiający zwraca się do Wykonawcy o złożenie wyjaśnień dotyczących dokumentu dołączonego do oferty tj. Załącznika nr 2a do SWZ – „Cennik”.

Wykonawca nie wypełnił w ww. dokumencie pozycji, w których powinien podać stawkę podatku od towarów i usług – VAT (kolumna 7 Cennika), aby wyliczyć wartość oferty brutto. Brakowi podania w Cenniku stawki podatku VAT towarzyszy zrównanie w treści Cennika wartości oferty netto Wykonawcy z wartością oferty brutto i obie wynoszą 10 745 200 zł.

Wobec powyższego zwracamy się o wyjaśnienie wysokości ceny oferty brutto i podstaw jej ustalenia przez Wykonawcę tak, jak w Załączniku nr 2a do SWZ - „Cennik”.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Odwołujący wyjaśnił:

(...) brak wskazania stawki podatku VAT oraz wpisanie identycznej wartości ceny netto i ceny brutto w formularzu ofertowym stanowi oczywistą omyłkę pisarską, niemającą wpływu na treść oferty w rozumieniu art. 223 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Z okoliczności faktycznych oraz treści całej oferty jednoznacznie wynika, że Wykonawca zakładał podanie ceny brutto w wysokości 10 745 200,00 zł, obejmującej podatek VAT według obowiązującej stawki 23%.

Prawidłowa kalkulacja ceny przedstawia się następująco:

Cena brutto: 10 745 200,00 zł

Stawka VAT: 23%

Cena netto: 8 735 934,96 zł

Kwota VAT: 2 009 265,04 zł

Ustalona przez Wykonawcę cena brutto była podana prawidłowo i zgodnie z wymaganiami Specyfikacji Warunków Zamówienia. Omyłkowo niepodanie stawki VAT w Cenniku oraz powielenie wartości brutto jako netto wynikało wyłącznie z błędu technicznego przy wypełnianiu formularza, co jednak nie wpływa na realną wysokość zaoferowanej ceny ani jej składników, które można łatwo zweryfikować na podstawie deklarowanej wartości brutto i obowiązującej stawki podatku.

Uprzejmie proszę o przyjęcie niniejszych wyjaśnień oraz potraktowanie opisanej nieścisłości jako oczywistej omyłki pisarskiej możliwej do poprawy w trybie art. 223 ust. 2.

Pismem z 23 lipca 2025 r. Zamawiający poinformował o wyborze oferty Sevitel Sp. z o.o. jako najkorzystniejszej oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 i 10 ustawy Pzp. W uzasadnieniu czynności odrzucenia Zamawiający wskazał:

Zamawiający, na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, zwrócił się do Wykonawcy o złożenie wyjaśnień, dotyczących dokumentu dołączonego do oferty tj. Załącznika nr 2a do SWZ – „Cennik”, w zakresie wysokości ceny oferty brutto i podstawy jej ustalenia przez Wykonawcę.

Powodem wniosku o wyjaśnienie był fakt, że Wykonawca nie wypełnił w Cenniku pozycji, w których powinien podać stawkę podatku od towarów i usług – VAT (kolumna 7 Cennika), aby wyliczyć wartość oferty brutto. Brak podania w Cenniku stawki podatku VAT skutkuje zrównaniem w Cenniku wartości oferty netto Wykonawcy z wartością oferty brutto, w wyniku, którego obie wynoszą 10 745 200,00 zł.

W odpowiedzi na wezwanie Wykonawca wskazał, że prawidłowo podana jest w ofercie cena brutto, stawka VAT powinna wynosić 23%, a tym samym cena netto w ofercie powinna być o kwotę VAT obniżona.

Wyjaśnienia treści oferty nie mogą co do zasady prowadzić do zmiany jej treści ani stanowić negocjacji co do jej treści. Zmiany mogą być jedynie poprawą oczywistych omyłek pisarskich lub rachunkowych (żadna taka omyłka nie występuje – w ofercie nie ma omyłki pisarskiej – zapis treści jest prawidłowy, ani rachunkowej – dodawanie mnożenie i inne działania oparte o wartości podane w ofercie dają matematycznie właściwy wynik). Nie ma też innej tzw. niewielkiej omyłki tj. niepowodującej istotnych zmian w treści oferty. Przeciwnie – dopiero w wyjaśnieniach wykonawca zdecydował się na dodanie do ceny wartości podatku VAT i podał stawkę tego podatku. Pierwotna oferta wskazywała, że VAT wynosi 0 lub jest to stawka „zwolniony” – gdyby któraś z tych sytuacji miała miejsce – wyjaśnienia pozwoliłyby ustalić, która z nich zachodzi i nie doszłoby do zmiany oferty.

Wyjaśnienia złożone przez Wykonawcę modyfikują treść oferty zmieniając w niej wszystkie ceny netto. Co więcej – zmiana ta wskazuje, że obliczenie ceny brutto i jej podanie w wyjaśnieniach jest sprzeczne z zasadą obliczania ceny ustaloną w SWZ.

W części XV SWZ – opis sposobu obliczenia ceny wskazano, że Cennik należy wypełnić w następujący sposób:

wpisać ceny jednostkowe, ilości, stawkę podatku VAT (pkt 3 części XV SWZ)

następnie zgodnie z pkt 4 części XV SWZ - cena całkowita oferty musi wynikać z sumy wartości wszystkich wymaganych pozycji Cennika, powiększonej o podatek VAT. Oznacza to, że do cen netto podanych w ofercie należy doliczyć właściwą kwotę podatku VAT i uzyskać cenę brutto. W wyjaśnieniach Wykonawca posłużył się metodą odwrotną – zaproponował by od ceny brutto odjąć kwotę VAT wyliczoną o nie wynikającą z oferty stawkę VAT i uzyskać ceny netto.

Tym samym obliczenie ceny dokonane w wyjaśnieniach stanowi niedozwoloną i niezgodną z metodą wymaganą w SWZ zmianę ceny i sposobu jej ustalania i stanowi zabronioną zmianę oferty.

Złożone wyjaśnienia nie pozwoliły przyjąć, że oferta złożona pierwotnie jest prawidłowa, a przeciwnie – potwierdziły, że nie zastosowano wymaganego sposobu obliczenia ceny tj. metody cena netto plus właściwa (podana w ofercie) stawka VAT równa się cena brutto. Zastosowano też niewłaściwą (zmienioną dopiero w wyjaśnieniach) stawkę VAT.

W związku z powyższym oferta podlega odrzuceniu jako zawierająca błąd w obliczeniu ceny, a także jako niezgodna z treścią SWZ w zakresie wymagań dotyczących sposobu obliczania ceny.

lżba zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 223 ust. 1 ustawy Pzp w toku badania i oceny ofert zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert oraz przedmiotowych środków dowodowych lub innych składanych dokumentów lub oświadczeń. Niedopuszczalne jest prowadzenie między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz, z uwzględnieniem ust. 2 i , dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści.

Art. 223 ust. 2 ustawy Pzp stanowi, że zamawiający poprawia w ofercie: (...) 2) oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek, 3) inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty - niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona.

Stosownie do art. 226 ust. 1 ustawy Pzp zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli: pkt 5) jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia; pkt 10) zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu.

Zgodnie z art. 16 ustawy Pzp zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób: 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców; 2) przejrzysty; 3)

proporcjonalny.

W ocenie Izby Zamawiający – odrzucając ofertę Odwołującego – nie naruszył przytoczonych wyżej przepisów ustawy.

Odwołujący złożył ofertę, zawierającą nieprawidłowo obliczoną cenę, a następnie – w wyjaśnieniach złożonych na wezwanie Zamawiającego – próbował zmienić jej treść. Wbrew wyraźnym wytycznym SWZ, zgodnie z którymi cena oferty musi wynikać z sumy wartości wszystkich wymaganych pozycji Cennika, powiększonej o podatek VAT, a cennik nie podlega uzupełnieniu, Odwołujący nie podał w ofercie żadnej stawki podatku VAT, a wskazana przez niego wartość brutto poszczególnych pozycji (i w konsekwencji cena całkowita oferty) jest tożsama z wartością netto, będącą iloczynem ilości i ceny jednostkowej netto. W wyjaśnieniach natomiast Odwołujący twierdził, że brak wskazania stawki podatku VAT oraz wpisanie identycznej wartości ceny netto i ceny brutto w formularzu ofertowym stanowi oczywistą omyłkę pisarską, a ceny brutto obejmująca 23% VAT wynosi 10 745 200,00 zł, z kolei cena netto to 8 735 934,96 zł.

Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, że zaistniałego w ofercie błędu nie sposób uznać za oczywistą omyłkę pisarską, nie polega on bowiem na błędzie pisarskim i nie ma żadnych cech oczywistości.

W podstawach prawnych zarzutów odwołania Odwołujący podniósł z kolei naruszenie przez Zamawiającego m.in. art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, odnoszącego się do oczywistych omyłek rachunkowych, jednak w uzasadnieniu odwołania podnosił i wykazywał zaistnienie tzw. innej omyłki podlegającej poprawieniu na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. W tej sytuacji na marginesie jedynie wskazać należy, że błąd w ofercie Odwołującego w żadnej mierze nie wpisuje się w pojęcie oczywistej omyłki rachunkowej, nie jest bowiem wynikiem błędnego działania na liczbach, mającego charakter oczywisty, ale polega na wadliwej strukturze ceny, nieuwzględniającej, że wartością brutto oferty jest wartość netto powiększona o podatek VAT we właściwej wysokości.

Odnosząc się natomiast do wynikającej z uzasadnienia odwołania istoty zarzuty, tj. zaniechania poprawienia omyłki na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp stwierdzić należy, że z uwagi na charakter zaistniałego błędu ww. przepis nie mógł znaleźć zastosowania, a poprawienie oferty w sposób wskazany w wyjaśnieniach prowadziłoby do ingerencji w jej treść. Nie ma racji Odwołujący twierząc, że błąd w jego ofercie polega na braku wskazania VAT i w konsekwencji wartości netto, a usunięcie tej niezgodności nie zmienia ceny brutto. Wbrew twierdzeniom Odwołującego wartość netto została w ofercie wskazana, a to, że cena brutto miałaby wynosić 10 745 200,00 zł, a inna powinna być wartość netto, wynika wyłącznie z wyjaśnień, nie zaś z treści oferty. Co więcej, stanowi to odwrócenie metodyki obliczenia ceny wskazanej w SWZ, zgodnie z którą do cen netto podanych w ofercie należy doliczyć właściwą kwotę podatku VAT i uzyskać cenę brutto.

Jeśli w ogóle można byłoby rozważać poprawienie oferty Odwołującego, co wydaje się wątpliwe, to sposobem mającym więcej podstaw merytorycznych i logicznych byłoby powiększenie wskazanej w ofercie wartości netto o podatek VAT, co oznaczałoby, że cena brutto wynosi 13 216 596 zł. W ocenie Izby jednak wadliwość oferty Odwołującego nie nadaje się do poprawienia, gdyż w okolicznościach przedmiotowej sprawy dopuszczenie możliwości doprecyzowania po terminie składania ofert, w której kolumnie cennika zostały podane błędne wartości, powodowałoby ryzyko manipulowania ceną oferty i rankingiem ofert, co w konsekwencji mogłoby skutkować rażącym naruszeniem zasad udzielania zamówień publicznych. W związku z tym nieuprawnione są twierdzenia Odwołującego, jakoby jego oferta została odrzucona z powodu uchybień o charakterze wyłącznie formalnym. Błąd w ofercie Odwołującego ma charakter merytoryczny, istotny z punktu widzenia treści oferty. Nie można też pominąć skali tego błędu – nie jest to jednostkowe uchybienie, ale błąd dotyczący wszystkich podlegających wycenie pozycji.

Bez znaczenia dla oceny przedmiotowego zarzutu pozostaje argumentacja Odwołującego, że wybór oferty Przystępującego bez przeprowadzenia aukcji oznacza konieczność wydania 12.304.920,00 zł brutto. Powyższe okoliczności nie mogą mieć żadnego wpływu na możliwość poprawienia oferty Odwołującego, która jest obarczona błędem niedającym się usunąć w zgodzie z ustawą. Niezależnie od powyższego, to że oferta Odwołującego jest o ponad 1,5 mln zł brutto tańsza, nie wynika z jej treści, ale z twierdzeń wykonawcy sformułowanych po otwarciu ofert i poznaniu ceny oferty konkurencyjnego wykonawcy.

Zarzut dotyczący zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego

Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zgodnie z pkt IV ppkt 5 załącznika nr 1 do SWZ (Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia) Przedmiot zamówienia powinien być realizowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, m.in. rozporządzenia Ministra Energii z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie ratownictwa górniczego.

Zgodnie z pkt VI ppkt 3.1 SOPZ system łączności przeznaczony dla górniczych zastępów ratowniczych.

Stosownie do pkt VI ppkt 3.13 SOPZ system ma być oparty na komunikacji dwukierunkowej, dopuszcza się komunikację półduplexową pod warunkiem spełnienia pozostałych wymagań SOPZ.

Przystępujący zaoferował on system łączności SWAR-3EX i załączył do oferty dokumentację techniczno-ruchową tego systemu. Zgodnie z punktem 5.7.3 tej dokumentacji:

Radiotelefon domyślnie działa w trybie odsłuchu. Odtwarza informacje nadawane na wybranym kanale. Jeżeli użytkownik chce przejść w stan nadawania, powinien nacisnąć przycisk PTT, poczekać na krótki sygnał dźwiękowy (pojedynczy ton). Po zakończeniu nadawania powinien zwolnić przycisk PTT. Przy zwalnianiu przycisku zakończenie nadawania zostanie zasygnalizowane powtórным krótkim jednotonowym sygnałem dźwiękowym.

Jeżeli używany jest wbudowany mikrofon radiotelefonu, należy podczas komunikacji głosowej umieścić radiotelefon w odległości ok. 10 cm od ust skierowanych w stronę dolnej części frontu radiotelefonu, gdzie pod klawiaturą znajduje się otwór mikrofonu. W trakcie komunikacji głosowej w miejscu o silnym przepływie powietrza należy zwrócić szczególną uwagę, aby nie poddawać mikrofonu bezpośredniemu wpływowi silnego strumienia powietrza. W przeciwnym wypadku nadawany komunikat głosowy będzie zniekształcony.

Do regulacji poziomu głośności odtwarzanych komunikatów, sygnałów dźwiękowych, w tym dźwięków klawiszy, służy pokrętko znajdujące się na górnej krawędzi obudowy obok klawisza SOS oraz przyciski (8) i (10).

W przypadku konfiguracji systemu SWAR-3EX, zgodnie z wymaganiami specyfikacji pracy zastępów ratowniczych, w danej chwili może odbywać się rozmowa kierownika akcji ratowniczej pod ziemią tylko z jednym z zastępów. W związku z tym, w trakcie nadawania na jednym z kanałów próba nadawania na innym kanale zakończy się niepowodzeniem – po naciśnięciu przycisku PTT zamiast sygnału rozpoczęcia nadawania (pojedynczy ton) pojawi się sygnał blokady (dwa tony, wyższy i niższy). Jeśli pomimo zajętości kanału istnieje pilna potrzeba kontaktu z bazą, to należy użyć przycisku SOS (przytrzymać min. 3 sek.) – co spowoduje zapalenie się odpowiedniego pola sygnalizującego zgłoszenie w stacji bazowej – i poczekać na kontakt ze strony kierownika akcji ratowniczej pod ziemią. Kierownik akcji ratowniczej pod ziemią jest natychmiast informowany o użyciu przycisku SOS – optycznie kolorem czerwonym na stacji ResBase2 oraz specjalnym sygnałem dźwiękowym.

Izba zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

W ocenie Izby Odwoławczej, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał, że oferta Przystępującego jest niezgodna z warunkami zamówienia, co powinno skutkować jej odrzuceniem.

Odwoławczy oparł przedmiotowy zarzut na twierdzeniu, że oferta Przystępującego nie spełnia wymogów SWZ, ponieważ oferowany system łączności SWAR 3EX nie umożliwia zestawienia i utrzymania stałej łączności, o której mowa w § 100 pkt 3 rozporządzenia Ministra Energii z 16 marca 2017 r. w sprawie ratownictwa górniczego. Przepis ten stanowi, że zastęp ratowniczy w drodze do miejsca wykonywania prac ratowniczych w strefie zagrożenia, w trakcie ich wykonywania oraz w drodze powrotnej utrzymuje łączność z bazą ratowniczą w odstępach czasu i w sposób ustalony przez kierownika akcji ratowniczej, natomiast w trakcie przebywania w atmosferze niezdanej do oddychania albo w trudnych warunkach mikroklimatu utrzymuje stałą łączność z bazą.

W ocenie Odwoławczego system SWAR-3EX nie zapewnia utrzymywania przez zastęp ratowniczy stałej łączności z bazą w trakcie przebywania w atmosferze niezdanej do oddychania albo w trudnych warunkach mikroklimatu, ponieważ system ten pozwala jedynie na jednokierunkowe w danym momencie, połączenie pomiędzy aparatem bazowym a radiotelefonem ratownika z danego zastępu tj. w czasie gdy baza nadaje zastęp nie może nadawać i odwrotnie. Jednoczesne połączenie z innym zastępem nie jest możliwe, zatem nie jest nawet możliwy odsłuch więcej niż jednego zastępu.

Ze stanowiska Odwoławczego wynika, że utożsamia on wymóg utrzymywania stałej łączności z możliwością prowadzenia dwukierunkowej rozmowy przez każdy zastęp ratowniczy z bazą w każdej chwili. Odwoławczy pominął natomiast, że w punkcie VI ppkt 3.13 załącznika nr 1 do SWZ (Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia) Zamawiający wprost dopuścił możliwość zaoferowania systemów opartych zarówno na komunikacji dwukierunkowej, jak i komunikacji półduplexowej. Jak wyjaśnił Przystępujący (a Odwoławczy nie zakwestionował tego skutecznie) komunikacja półduplexowa oznacza, że w danym momencie możliwe jest nadawanie komunikacji w jednym kierunku, przy czym to kierownik akcji pod ziemią decyduje o tym, z którym zastępem wywołującym będzie prowadził rozmowę. Zaoferowany przez Przystępującego system taką komunikację zapewnia, co znajduje potwierdzenie w punkcie 5.7.3 DTR. W świetle SWZ nie było natomiast wymogu zapewnienia możliwości równoczesnego nadawania komunikacji w obu kierunkach, tj. w

technologii duplex. Odwołujący natomiast zdaje się pomijać okoliczność, że SWZ wprost dopuszczał zaferowanie systemu w technologii półduplex, o czym świadczy fakt, że na potwierdzenie zasadności zarzutu przedstawił na rozprawie rysunek zawierający porównanie systemu duplex z systemem simplex.

Ponadto, za nietrafne należy uznać powołanie się przez Odwołującego na Instrukcję w sprawie łączności radiowej – powierzchniowej służby ratowniczej – Straży Pożarnej - wprowadzonej Rozkazem nr 8 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z 5 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzenia nowych zasad organizacji łączności radiowej. Instrukcja ta nie zawiera definicji stałej łączności, ale określa pojęcie pracy ciągłej. W ocenie Izby brak jest podstaw, aby odmiennym pojęciom używanym w przepisach prawa powszechnie obowiązującego i przepisach wewnętrznych nadawać tożsame znaczenie.

Izba podziela stanowisko Przystępującego, że wymóg utrzymania stałej łączności nie może być utożsamiany z komunikacją głosową, tj. z prowadzeniem rozmowy między zastępem ratowniczym a bazą, komunikaty głosowe nie są bowiem jedynym sposobem przekazywania informacji, a przepis § 100 ust. 3 rozporządzenia w sprawie ratownictwa górniczego nie precyzuje, w jaki sposób ma być utrzymywana stała łączność. Ponadto Zamawiający w odpowiedzi z 12 marca 2025 r. na pytanie nr 2 wyjaśnił, że *stała łączność z bazą dotyczy możliwości wymiany informacji/komunikatów pomiędzy bazą a zastępami ratowników uczestniczącymi w akcji w warunkach opisanych powyżej*, co oznacza, że Zamawiający nie utożsamiał stałej łączności z rozmową.

Jak wyjaśnił Przystępujący w piśmie procesowym: (...) *w sytuacji, gdy radiotelefon nie może nawiązać połączenia głosowego ze stacją bazową z powodu zajętości (prowadzenia rozmowy z innym zastępem) między tym radiotelefonem i stacją bazową przekazywane są w sposób ciągły inne informacje i komunikaty:*

1) *kierownik akcji pod ziemią otrzymuje na wyświetlaczu stacji bazowej powiadomienie o wywołaniu bazy przez zastęp (punkt 5.6 na str. 23 DTR) – w zależności od sytuacji kierownik może zatem dostosować swoje działanie do otrzymanej informacji, np. przerwać prowadzoną rozmowę i nawiązać łączność głosową z zastępem wywołującym,*

2) *ratownik, próbujący nawiązać połączenie głosowe, słyszy sygnał zajętości, a na wyświetlaczu telefonu widoczna jest informacja o zajętych kanałach w postaci symbolu zamkniętej kłódki (punkt 5.6 na str. 23 DTR) – w zależności od sytuacji ratownik może zatem dostosować swoje działanie do otrzymanej informacji, np. użyć sygnału SOS,*

3) *w razie pilnej potrzeby kontaktu z bazą ratownik może użyć przycisku SOS, w który wyposażony jest radiotelefon – o użyciu tego przycisku kierownik akcji pod ziemią jest natychmiast informowany, ponieważ pole tego radiotelefonu (wyświetlane na monitorze stacji bazowej) zmienia się z zielonego na czerwone, dodatkowo użycie przycisku skutkuje specjalnym sygnałem dźwiękowym (punkty 3.7.3 na str. 14 oraz 5.7.3 na str. 26 DTR) – w zależności od sytuacji kierownik akcji może zatem dostosować swoje działanie do otrzymanej informacji, np. przerwać prowadzoną rozmowę i nawiązać łączność głosową z zastępem go wywołującym z zastosowaniem sygnału SOS.*

Powyższe informacje i komunikaty umożliwiają uporządkowanie procesu komunikacji i zarządzanie nim przez kierownika akcji ratowniczej. Jest on informowany o próbie połączenia z innym telefonem w trakcie trwającej rozmowy lub wywołaniu alarmowym. Każdy radiotelefon ma zatem możliwość nawiązania w każdym momencie rozmowy z bazą ratowniczą, z tym że po stronie kierownika pozostaje decyzja co do priorytetu poszczególnych połączeń.

W ocenie Izby oznacza to, że system SWAR-3EX zapewnia stałą wymianę informacji między bazą a zastępami ratowników uczestniczącymi, co realizuje dyspozycję § 100 ust. 3 rozporządzenia.

Oceny przedmiotowego zarzutu nie zmieniają przedstawione przez Odwołującego dowody. Odwołujący przedstawił dowody w postaci notatki z prezentacji systemu bezprzewodowej łączności ratowniczej SWAR-2EX z 22 listopada 2023 r. z załącznikami oraz DTR ze stycznia 2021 r. dotyczącą systemu SWAR-2M i korespondencji prowadzonej w toku innych postępowań w 2023 r., a odnoszącej się do systemu SWAR-2EX. Powyższe dowody dotyczą więc systemów SWAR-2EX i SWAR-2M, podczas gdy w przedmiotowym postępowaniu zaferowano system SWAR-3EX. Odwołujący nie wykazał, że ww. dowody dotyczą systemu łączności o cechach odpowiadających oferowanemu w niniejszym postępowaniu. Dodatkowo można wskazać na upływ czasu od dat sporządzenia tych dokumentów (w szczególności powołania DTR ze stycznia 2021 r., podczas gdy do oferty załączono DTR z marca 2025 r.). Ze względu na powyższe okoliczności dowodów przedstawionych przez Odwołującego nie można uznać za potwierdzające zasadność zarzutów.

Należy więc stwierdzić, że załączona do oferty dokumentacja dotycząca zaferowanie systemu potwierdza spełnianie wymagań, a argumentacja przedstawiona przez Przystępującego jest przekonująca, z kolei Odwołujący – na którym spoczywał ciężar dowodu – nie wykazał podstaw do odrzucenia oferty.

W tej sytuacji na marginesie jedynie wskazać można, że w przedstawionym przez Przystępującego piśmie

KGHM Polska Miedź S.A. (podmiotu użytkującego system SWAR), na pytanie, czy w trakcie przebywania zastępów ratowniczych w atmosferze niezdanej do oddychania lub w trudnych warunkach mikroklimatu wystąpiły jakiegokolwiek problemy z utrzymaniem stałej łączności zastępów ratowniczych z bazą, udzielono odpowiedzi, że brak było przypadku utraty łączności. Pismo to można potraktować jako dodatkowe potwierdzenie stanowiska Przystępującego, jednak niezależnie od treści tego pisma zarzut odwołania należało uznać za niezasadny, z powodów wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia.

Wobec niestwierdzenia naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy odwołanie podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 557, art. 574 i art. 575 ustawy Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 2 pkt 1, stosownie do wyniku postępowania obciążając kosztami Odwołującego.

Przewodnicząca:.....